

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01KVSJY
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 36423-35/P-2013

Praha 8. srpna 2013
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

adresa

Žádost o poskytnutí informace (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím - zaslání požadovaných materiálů

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byla doručena Vaše žádost o poskytnutí kopií části spisového materiálu, v rámci Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a to rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j.: MV-80765-3/KM-2012 ze dne 2. 8. 2012, vedeného na odboru právním ve spisu č.j. MV-124519/P-2012, s tím související kopii žaloby proti uvedenému rozhodnutí a vyjádření Ministerstva vnitra k předmětné žalobě.

V příloze Vámi požadované materiály zasíláme.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: JUDr. Hana Trnková
tel. č.: 974 816 755

I.

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze, na základě usnesení tohoto soudu ze dne 1.11.2012 č.j. 5A 177/2012 byla žaloba postoupena ke Krajskému soudu v Ostravě, domáhá přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2012 č.j. MV-80765-3/KM-2012 a rozhodnutí PČR Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 14.7.2012 č.j.KRPT-125699-2/ČJ-2012-0700PI.

Dále žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že PČR Krajskému ředitelství Moravskoslezského kraje se nařizuje žalobci poskytnout informaci, jaký model zbraně byl Policii České republiky, ve věci jí vedené pod zn. KRPT-25769-2/ČJ-2011-070612, odevzdán.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

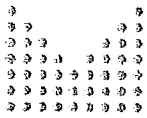
II.

Žalobce podal dopisem ze dne 2. 6. 2012 žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), v níž požadoval poskytnutí informace „(1) jaký model zbraně byl Policii České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT-25769-2/ČJ-2011-070612 pozůstalým manželem odevzdán a (2) jaký je její stav – povrchová úprava, hlaveň, střenky příslušenství, (3) včetně fotografie z několika stran“.

Na žádost žalobce povinný subjekt reagoval rozhodnutím ze dne 14. 6. 2012 o odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 odst. 1, ve spojení s § 8a zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 101/2000 Sb.).

Povinný subjekt uvedl, že má za to, že požadované informace o zbrani jsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. V tomto konkrétním případě se jedná o popisný údaj, který charakterizuje majetkové poměry subjektu údajů, tedy fyzické osoby, k níž se osobní údaje vztahují. Povinný subjekt aplikoval zejména § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., neboť sdělením požadovaných osobních údajů by došlo k porušení těchto shora uvedených ustanovení. Subjekt údajů, jehož majetkové poměry by byly charakterizovány a osobní údaje by tak byly v nesouladu se zákony žalobci poskytnuty, by mohl utrpět újmu na svých právech, zejména v oblasti osobního a soukromého života.

Žalobce podal včas odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí povinného subjektu. V odvolání namítá, že tímto rozhodnutím bylo porušeno jeho právo na informace

podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, požadované informace nejsou osobními údaji ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a nařídít informace poskytnout.

Na základě podaného odvolání se žalovaný podrobně zabýval námitkami žalobce uplatněnými v odvolání, i celým spisovým materiálem. Po posouzení uvedeného dospěl k závěru, že rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 14. 6. 2012, s výrokem o odmítnutí požadovaných informací, je naprosto přezkoumatelné, určitelné a řádně odůvodněné.

Povinný subjekt se správně vypořádal s otázkou osobních údajů podle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. Žalovaný se ztotožnil s názorem povinného subjektu, že v případě, že je nutné vyloučit z poskytnutí informací osobní údaje, je tak nutné učinit za použití ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., v návaznosti na občanský zákoník nebo zákon č. 101/2000 Sb. a řádně tuto skutečnost odůvodnit.

Smyslem ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. je provést ústavně zaručené právo na informace o činnosti veřejné správy a současně se vypořádat s jiným, Listinou základních práv a svobod garantovaným právem, zakotveným v čl. 10 Listiny, zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a konečně ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Pokud dojde ke střetu obou práv, tedy práva na ochranu osobnosti (v širším slova smyslu) podle čl. 10 Listiny a práva na úplný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny, je nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny, už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Aplikace tohoto ustanovení by se měla tedy přiklonit na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob (jež jsou subjekty osobních údajů).

Zákon č. 106/1999 Sb. právní ochranu osobnosti, soukromí osob a osobních údajů přímo neupravuje a odkazuje v této souvislosti právě na zvláštní právní úpravu, kterou je v případě ochrany osobnosti § 11 až § 16 občanského zákoníku a v případě osobních údajů zákon č. 101/2000 Sb.

Informace, které nebyly žalobci poskytnuty, jsou osobními údaji, a to i, jak doplnil žalovaný, ve smyslu ustanovení § 11 až § 16 občanského zákoníku, na který též odkazuje § 8a zákona č. 106/1999 Sb.

Podle tohoto zákona má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy. Písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a

obrazové či zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejích projevů osobní povahy smějí být pořízeny nebo použity jen s jejím svolením. Občanský zákoník uvádí toliko dílčí demonstrativní výčet práv, tvořících součást ochrany osobnosti; do obecné klauzule ochrany osobnosti spadají nepochybně i jiná práva než ta, která výslovně zmiňuje § 12 obč. zákoníku.

Konstatujeme, že ochrana osobních údajů a majetkových poměrů se v tomto případě nevztahuje jen na subjekt údajů zemřelé osoby, ale také na dědice zbraně, neboť dědictví se nabývá smrtí zůstavitele a dědic se stane vlastníkem zděděné věci zpětně ke dni úmrtí předchozího vlastníka.

Smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím je zajistit právo veřejnosti - politické právo dle Listiny základních práv a svobod – na informace, které mají k dispozici státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a další zákonem stanovené subjekty. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti, a to tak, aby byly obecně přístupné.

Účelem zákona je co nejširší realizace práva na informace při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a zachování schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly. Jedná se o zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem uvedených informací a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti.

Právo na informace je v Listině základních práv a svobod systematicky řazeno mezi práva politická, zaručená státem. Je to právo na informaci takovou, kterou člověk potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti a v jeho okolí. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek – předně že se tak děje za některý z účelů taxativně stanovených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.

Žalovaný navíc ověřil k požadovaným informacím, že k otázkám ad 2 a ad 3 žádosti informace neexistují, neboť se Policií ČR při úschově zbraní vůbec nepořizují.

Ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Policie ČR však ke zbraním převzatým do úschovy ani nepořizuje obrazový záznam (fotodokumentaci) ani nezpracovává její popis (stav zbraně - povrchová úprava, hlaveň, střenky příslušenství). Takové informace ke své činnosti povinný subjekt

nepotřebuje, žádný obecně závazný ani interní předpis jí tuto povinnost neukládá. Pokud by takové informace měly být poskytnuty, musely by tedy být vytvořeny výhradně na žádost žalobce. K odmítnutí informace pod bodem ad 2 a ad 3 žádosti byl tak aplikován i důvod jejich neexistence.

III.

Žalobce se v podané žalobě nyní výhradně domáhá pouze poskytnutí informace označené v žádosti pod č. 1, tj., jaký model zbraně byl Policií ČR ve věci vedené pod č.j. KRPT-25769-2/ČJ-2011-070612 odevzdán.

Podle žalobce informace v danou rozhodovací chvíli existovala a požadovaná informace není osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Namítá, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s hmotnými předpisy, tj. se zákonem č. 106/1999 Sb. a v rozporu s procesním právem; žádná právní úprava nezakazuje povinnému subjektu sdělit informaci o modelu zbraně odevzdané Policií ČR, nejedná se v tomto případě o osobní údaj a stěží by jejím poskytnutím mohly být charakterizovány majetkové poměry blíže nespecifikovaného subjektu údajů.

Podle žalobce se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou v odvolání stran poukazu na nesprávné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Žalobce nesouhlasí s názorem, že předmětné je projevem osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů; Policie ČR údajně směšuje dvě situace, a to jednak žádost o sdělení osobního údaje, který má povinný subjekt za charakterizující majetkové poměry subjektu údajů, a jednak žádost o poskytnutí informace o modelu zbraně. Žalobce považuje rozhodnutí povinného subjektu za nezákonné, a to pro jeho absolutní nepřezkoumatelnost, spočívající v absenci jeho řádného odůvodnění.

IV.

Žalovaný uvádí, že na základě všech shora uvedených skutečností nelze označit důvody, uvedené v rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 8. 2012, za nesprávné, jak to činí žalobce.

Odůvodnění rozhodnutí je podrobné, jasné a srozumitelné, námitky žalobce jsou v něm vypořádány bezezbytku, přičemž vyslovené právní úvahy vycházejí z platných právních předpisů a ustálené judikatury ve věci a jednoznačně podporují rozhodnutí tak, jak bylo vydáno.

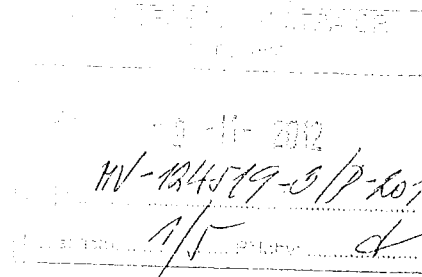
Žalovaný „nesměšuje“, jak uvádí žalobce, dvě situace, jedná se o jednu a tutéž informaci, tj. informaci o modelu zbraně odevzdané Policii ČR ve věci vedené pod č.j. KRPT-25769-2/ČJ-2011-070612, která je však dle názoru žalovaného zároveň osobním údajem, týkajícím se subjektu údajů.

Na základě výše uvedeného proto žalované Ministerstvo vnitra navrhuje, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál spisu, který je v dané věci veden žalovaným - Ministerstvem vnitra pod č.j. MV-80765/KM-2012 a povinným subjektem – Policií ČR Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje pod č.j. KRPT-125699-2/ČJ-2012-0700PI.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

Vyřadit
Dovazet
11.12.2011
11.11.2011

Městský soud v Praze
pracoviště pro agendu správního soudnictví
Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

Žalobce: [redacted]
trvale bytem [redacted] - P [redacted]
zastoupený: JUDr. Alexandrem Királym, Ph.D., advokátem,
se sídlem Ostrava – Poruba, L. Podéště 1883
Žalovaný: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3
Rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje:
Rozhodnutí č.j. MV – 80765 – 3/KM - 2012

Osoby zúčastněné na řízení nejsou žalobci známy.

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu
/podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního soudního řádu správního/

dvakrát

I.

SKUTKOVÝ STAV

Ministerstvo vnitra, jako příslušný správní úřad podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, vydalo podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dne 2. srpna t.r. pod č.j. **MV – 80765 – 3/KM - 2012 rozhodnutí**, kterým rozhodlo, že ve věci odvolání ze dne 6. července t.r. (doručeného povinnému subjektu dne 11. července t.r.) podaného žalobcem proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, ze dne 14. července t.r. pod č.j. KRPT – 125699 – 2/ČJ – 2012 – 0700PI, kterým byla odmítnuta jeho žádost o informace ze dne 2. června t.r. (doručená povinnému subjektu dne 4. června t.r.) podaná ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tak, že **podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 14. července t.r. se potvrzuje.**

Proti rozhodnutí nelze podat řádný opravný prostředek podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Doručeno bylo žalobci dne 7. srpna t.r. poštou 708 00 – Ostrava 8 Poruba.

Důkazy:

- kopií napadeného rozhodnutí
- spisem žalovaného

II.

ŽALOBNÍ NÁMITKY

Touto správní žalobou se napadá rozhodnutí v celém rozsahu, **žádá se zrušení napadeného rozhodnutí a nařízení žalovanému, aby žalobci informaci poskytl.**

A. PORUŠENÍ PRÁV ŽALOBCE

Svou aktivní žalobní legitimaci opírá žalobce o ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, když tvrdí, že rozhodnutím byl ve smyslu citovaného ustanovení zkrácen na svých právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.

B. SKUTKOVÝ STAV VĚCI

Ze správního spisu, potom co městský soud ověřil skutkový stav věci a průběh správního řízení, lze ve stručnosti shrnout následovně, že dne 19. července t.r. obdrželo Ministerstvo vnitra žalobcovo podání, ve kterém se žalobce odvolával proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, ze dne 14. července t.r. o odmítnutí žádosti žalobce o informace ze dne 2. června t.r. ve smyslu ust. § 15 odst. 1 ve spojení s st. § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a *zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů*, ve znění pozdějších předpisů, jak uvádí toliko žalovaný.

Dle spisového materiálu z obsahu je pro posouzení předcházejícího žalobcova podání (které věci se týká, co se navrhuje) rozhodný jeho obsah, když žalobce doslova uvedl, že podle ust. §§ zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a ust. §§ zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se jím odvolává proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, kterým bylo rozhodnuto o neposkytnutí žalobcem požadovaných informací, a to *in concreto* (1) jaký model zbraně byl Policii České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT – 25769 – 2/ČJ – 2011 – 070612 pozůstalým manželem odevzdán a (2) jaký je její stav – povrchová úprava, hlaveň, střenky příslušenství, (3) včetně fotografií z několika stran.

Povinný subjekt na to rozhoduje, že žalobcovu žádost odmítá, když má za to, že požadované informace o zbraní jsou osobními údaji ve smyslu ust. § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. (*správně: o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů*, ve znění pozdějších předpisů). V tomto konkrétním případě se má jednat o popisný údaj, který charakterizuje majetkové poměry subjektu údajů, tedy fyzické osoby, k níž se osobní údaje vztahují.

Žalobce navazuje touto žalobou, v tom případě, že se jí však domáhá výhradně nařízení žalovanému, aby žalobci poskytl pouze informaci výše označenou pod číslem 1, tj. jaký model zbraně byl Policií České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT – 25769 – 2/ČJ – 2011 – 070612 odevzdán; činí tak jednak pro aktuální ztrátu zájmu o informace další, jednak pro jistotu plného žalobního úspěchu.

K tomu napadenému rozhodnutí žalobce konstatuje, že jím bylo porušeno žalobcovo právo na informace podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Domnívá se, že postup vyřízení jeho žádosti je v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Má za to, že žalovaný, stejně jako povinný subjekt, nesprávně posoudil právní otázku týkající se výluky z poskytnutí informace podle ust. § 2 odst. 4 zákona o informacích. Požadovaná informace v danou rozhodovací chvíli existovala a požadovaná informace, což se činí stěžejním žalobním bodem, není osobními údaji ve smyslu ust. § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce namítá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s hmotnými předpisy (zákonem o svobodném přístupu k informacím) a v rozporu s procesním právem. Poukazuje se na nesprávné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace odkazem na obsah ust. § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000, o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný došel k závěru, že zákon mu kogentně ukládá, že by sdělením požadovaných osobních údajů došlo k porušení těchto shora uvedených ustanovení. V tomto směru žalobce popírá, že by požadoval sdělení osobních údajů; žalobce se domáhá výlučně informace, jaký model zbraně byl Policií České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT – 25769 – 2/ČJ – 2011 – 070612 odevzdán.

Žalovanému, stejně jako Policií České republiky, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, speciální právní úprava nezakazovala podat žalobci takovou informaci. Žalobce má za to, že ústavně garantované právo na informace odůvodňuje jeho požadavek, aby mu byla informace poskytnuta, nikoli její poskytnutí odmítnuto s odkazem na ust. § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, když jejím poskytnutím by stěží mohly být charakterizovány majetkové poměry blíže nespecifikovaného subjektu údajů.

V reakci na tuto skutečnost žalobce uvádí, že žalovaný sice mohl provést test proporcionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 1. března 2000, vydaného v řízení Ústavním soudem vedeném pod zn. ÚS 517/99, ale ten nic nezmění na faktu, že požadovanou informací by nebyly poskytnuty osobní údaje v nesouladu se zákony, čímž by měl nespecifikovaný subjekt údajů navíc utrpět újmu na svých právech, zejména oblasti osobního a soukromého života (sic!).

Takto vymezené rozhodnutí zůstává u žalovaného stěží přezkoumatelné při dostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů) a dále proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu v obsahu spisového materiálu (§ 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů).

Žalobce shledává, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela chybí odkaz na vypořádání se s jeho odvolací námitkou stran poukazu na nesprávné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, když nepožaduje po Policii České republiky sdělení popisného údaje, který by charakterizoval majetkové poměry subjektu údajů, tedy fyzické osoby, k níž se osobní údaje (sic!) vztahují.

Žalobce nesouhlasil a nesouhlasí s názorem Policie České republiky, že předmětné je (vůbec) projevem osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů. Policie České republiky směšuje dvě situace. Jednak žádost o sdělení osobního údaje, který má povinný subjekt za charakterizující majetkové poměry subjektu údajů, a jednak žádost o poskytnutí informace o modelu odevzdané zbraně.

O nedbalém přístupu povinného subjektu svědčí i ta skutečnost, že se nevypořádal s odvolací námitkou. Žalobce se domáhal a domáhá poskytnutí informace existující, nikoliv zpřístupňující osobní údaje; není pak již rozhodné, že jejím obsahem je informace o modelu či stavu odevzdané zbraně. Výkladem Policie České republiky nadto ztrácí zákon o informacích zcela smysl, neboť prakticky každý dokument, přípis, stanovisko, rozhodnutí povinného subjektu vzniklo na základě nějakého zpracování osobních údajů a nebylo by je možno poskytnout.

I z těchto důvodů proto považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí Policie za nezákonné, stejně jako rozhodnutí jeho vydání předcházející, a to pro jeho absolutní nepřezkoumatelnost, spočívající zejména v absenci jeho řádného odůvodnění.

Absence řádného, určitého a přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí, vydaného v řízení, z pohledu právně významných skutečností pro rozhodnutí věci, žalobci pak znemožňuje také zhodnotit nesprávnost tohoto rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve svých důsledcích představuje porušení ústavně zaručeného práva na soudní ochranu uvedeného v článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Žalobce nenamítá, ale dává na zvážení *obžer dictum*, zda konečně o žalobcově odvolání měl vskutku rozhodnout žalovaný, nikoliv Policejní prezidium České republiky. V každém případě je však nepoužitelný žalovaným citovaný náleží Ústavního soudu, podle kterého dospěl k závěru, že na tomto místě požívá větší ochrany zájem soukromý před zájmem žalobce. V žalovaném případě jde totiž o situaci, kdy nebyl zcela a správně posouzen charakter požadované informace. Mezi zákonem (náleží) vyloučené informace nepatří údaje o modelech zbraní, navíc uváděné v souvislosti s působností Policie České republiky, chráněnými údaji nejsou ani názvy a další identifikační údaje stavu zbraní. V rozhodnutí žalobci poskytnutém

však byly právě tyto údaje, které nejsou chráněny zákonem, k poskytnutí odmítnuty. Žalovaný pouze tvrdí opak, prakticky nijak jej neodůvodňuje a pouze polemizuje s ústavním právem.

Nad rámec výše uvedeného žalobce považuje za vhodné, aby se městský soud vyjádřil ve stručnosti také k otázce, zda měl žalobce v daném případě nárok na poskytnutí i informací výše označených pod čísly 2 a 3 – (2) jaký je stav zbraně – povrchová úprava, hlaveň, střenky příslušenství a (3) včetně fotografií z několika stran. Tato otázka byla totiž žalobcem nastolena v rámci odvolacího řízení.

Důkazy:

- spisem žalovaného

III. ZÁVĚREČNÝ ŽALOBNÍ NÁVRH

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby správní soud vydal tento

r o z s u d e k

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV – 80765 – 3/KM - 2012 ze dne 2. srpna 2012 se ruší.
- II. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, vydané pod č.j. KRPT – 125699 – 2/ČJ – 2012 – 0700PI, ze dne 14. července 2012 se ruší.
- III. Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, se nařizuje žalobci poskytnout informaci, jaký model zbraně byl Policii České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT – 25769 – 2/ČJ – 2011 – 070612 odevzdán, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

V Ostravě – Porubě, dne 8. října 2012

JUDr. Alexander Király, Ph.D.

Odůvodnění

Dne 19. 7. 2012 obdrželo Ministerstvo vnitra odvolání Martina Bugaje, nar. 24. 10. 1986, bytem Ostrava – Poruba, Havlíčkovo nám. 732/15 ze dne 6. 7. 2012 proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie ČR Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 14. 7. 2012 o odmítnutí žádosti odvolatele o informace ze dne 2. 6. 2012 ve smyslu § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Dopisem ze 2. 6. 2012 podal odvolatel žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., v níž požaduje poskytnutí informace „(1) jaký model zbraně byl Policii České republiky ve věci jí vedené pod zn. KRPT-25769-2/ČJ-2011-070612 pozůstalým manželem odevzdán a (2) jaký je její stav – povrchová úprava, hlaveň, střeňky příslušenství, (3) včetně fotografie z několika stran“.

Na jeho žádost povinný subjekt reagoval rozhodnutím ze dne 14. 7. 2012 o odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Povinný subjekt má za to, že požadované informace o zbrani jsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. V tomto konkrétním případě se jedná o popisný údaj, který charakterizuje majetkové poměry subjektu údajů, tedy fyzické osoby, k níž se osobní údaje vztahují. Povinný subjekt aplikoval zejména § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., neboť sdělením požadovaných osobních údajů by došlo k porušení těchto shora uvedených ustanovení. Subjekt údajů, jehož majetkové poměry by byly charakterizovány a osobní údaje by tak byly v nesouladu se zákony žadateli poskytnuty, by mohl utrpět újmu na svých právech, zejména v oblasti osobního, soukromého života. Současně poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2000 sp. zn. ÚS 517/99, provedl test proporcionality, při kterém dospěl k závěru, že na tomto místě požívá větší ochrany zájem soukromý před zájmem žadatele, a proto požadované informace nelze žadateli poskytnout.

Odvolatel podal včas odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí povinného subjektu. V odvolání namítá, že tímto rozhodnutím bylo porušeno jeho právo na informace podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, požadované informace nejsou osobními údaji ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. Podle názoru odvolatele je nutno při odmítnutí žádosti

posoudit charakter požadovaných informací. Mezi zákonem vyloučené informace nepatří údaje o modelech zbraní, navíc uváděné v souvislosti s působností Policie ČR, chráněnými údaji nejsou ani názvy a další identifikační údaje stavu zbraní. Navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a nařídít informace poskytnout.

Odvolací orgán nejprve posoudil odvolání [REDAKCE] z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání podal účastník řízení a jedná se o odvolání přípustné. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 26. 6. 2012, odvolání bylo podáno dne 11. 7. 2012 a je tedy včasné.

Odvolací orgán se důkladně zabýval námitkami odvolatele v odvolání i celým spisovým materiálem. Posouzením dospěl odvolací orgán k závěru, že shora uvedené rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 14. 7. 2012 s výrokem o odmítnutí požadovaných informací je naprosto přezkoumatelné, určitelné a řádně odůvodněné.

Povinný subjekt se musí v rámci správního uvážení vypořádat s otázkou, zda jsou splněny předpoklady pro omezení přístupu k informaci, tedy zda existuje legitimní zájem na neposkytnutí požadované informace.

Povinný subjekt se správně vypořádal s otázkou osobních údajů podle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. i s testem proporcionality.

Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem povinného subjektu, že v případě, že je nutné vyloučit z poskytnutí informací osobní údaje, je tak nutné učinit za použití ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. v návaznosti na občanský zákoník nebo zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a řádně tuto skutečnost odůvodnit. Smyslem ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. je provést ústavně zaručené právo na informace o činnosti veřejné správy a současně se vypořádat s jiným Listinou základních práv a svobod garantovaným právem, zakotveným čl. 10 Listiny, zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a konečně ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Pokud dojde ke střetu obou práv, tedy práva na ochranu osobnosti (v širším slova smyslu) podle čl. 10 Listiny a práva na úplný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny, je nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny, už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Aplikace tohoto ustanovení by se měla tedy přiklonit na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob (jež jsou subjekty osobních údajů). Zákon č. 106/1999 Sb. právní ochranu osobnosti, soukromí osob a osobních údajů

přímo neupravuje a odkazuje v této souvislosti právě na zvláštní právní úpravu, kterou je v případě ochrany osobnosti § 11 až § 16 občanského zákoníku a v případě osobních údajů zákon č. 101/2000 Sb.

Informace, které nebyly odvolateli poskytnuty jsou osobními údaji, a to i, jak doplňuje odvolací orgán, ve smyslu ustanovení § 11 - § 16 občanského zákoníku, na který též odkazuje § 8a zákona č. 106/1999 Sb. Podle tohoto zákona má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy, pak písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové či zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejích projevů osobní povahy smějí být pořízeny nebo použity jen s jejím svolením. Občanský zákoník uvádí toliko dílčí demonstrativní výčet práv, tvořících součást ochrany osobnosti; do obecné klauzule ochrany osobnosti spadají nepochybně i jiná práva než ta, která zmiňuje § 12.

K tomu je nutné poznamenat, že tato ochrana osobních údajů a majetkových poměrů se v tomto případě nevztahuje jen na subjekt údajů zemřelé osoby, ale také na dědice zbraně, dědictví nabývá smrtí zůstavitele a dědic se stane vlastníkem zděděné věci zpětně ke dni úmrtí předchozího vlastníka.

Smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím je zajistit právo veřejnosti - politické právo dle Listiny základních práv a svobod – na informace, které mají k dispozici státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a další zákonem stanovené subjekty. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti, a to tak, aby byly obecně přístupné.

Účelem zákona je co nejširší realizace práva na informace při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a zachování schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly. Jedná se o zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem uvedených informací a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti.

Právo na informace je v Listině základních práv a svobod systematicky řazeno mezi práva politická, zaručených státem. Je to právo na informaci takovou, kterou člověk potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti a v jeho okolí. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek – předně že se tak děje za některý z účelů taxativně stanovených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn. že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.

Odvolací orgán navíc ověřil k požadovaným informacím, že k otázkám ad 2 a ad 3, informace neexistují, neboť se Policíí ČR při úschově zbraní nepořizují.

Ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Policie ČR však ke zbraním převzatým do úschovy ani nepořizuje obrazový záznam (fotodokumentaci) ani nezpracovává její popis (stav zbraně - povrchová úprava, hlaveň, střenky příslušenství). Takové informace ke své činnosti povinný subjekt nepotřebuje, žádný obecně závazný ani interní předpis jí tuto povinnost neukládá. Pokud by takové informace měly být poskytnuty, musely by tedy být vytvořeny výhradně na žádost žadatele.

K odmítnutí informace pod bodem ad 2 a ad 3 žádosti lze tak aplikovat i důvod jejich neexistence.

Povinný subjekt při svém rozhodování respektoval to, že z odůvodnění rozhodnutí musí být možné zjistit, z jakých skutkových a právních skutečností povinný subjekt vycházel, když rozhodl o odmítnutí poskytnout vyžádané informace. Povinný subjekt zcela přesně určil, podle kterých zákonných ustanovení provedl odmítnutí informací, a to v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb.

S ohledem na vpředu uvedená fakta, odvolací orgán nepřihlédl k námitkám odvolatele uvedených v odvolání a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nadřízeného správního orgánu se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Vypraveno dne - 2 -08- 2012

Mgr. Pavel Kolář
ředitel kanceláře ministra vnitra

Petr Foršt
vedoucí oddělení podání osob
a poradní komise ministra

Vyřizuje: Mgr. Karin Drncová
oddělení podání osob a poradní komise ministra
kancelář ministra vnitra

Za správnost: JUDr. Jaroslav Saveljev

Rozdělovník:

**Vážený pan
Martin Bugaj
Havlíčkovo nám. 732/15
708 00 Ostrava – Poruba**

**Policie ČR
Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje
kancelář ředitele
Ostrava
k č.j. KRPT-125699-4/ČJ-2012-0700PI**